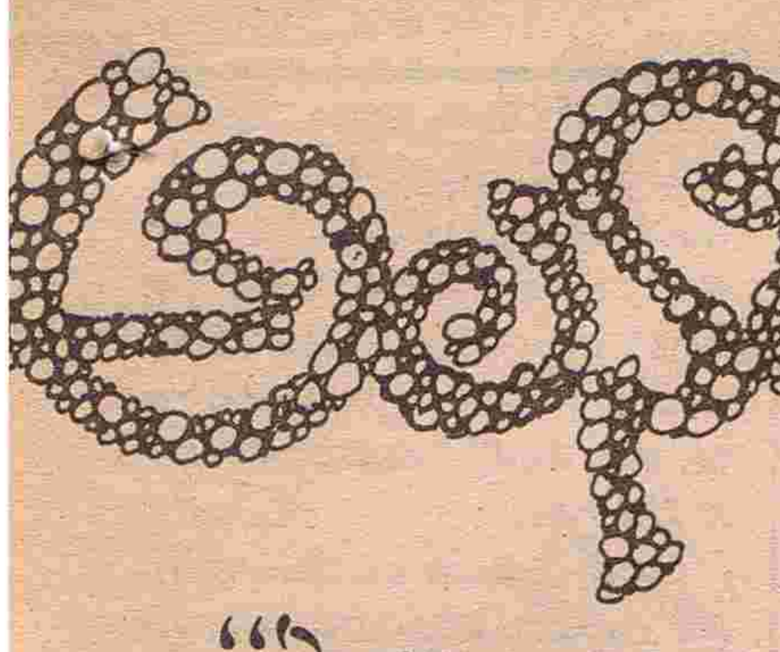

సుహృత్‌ప్రియ

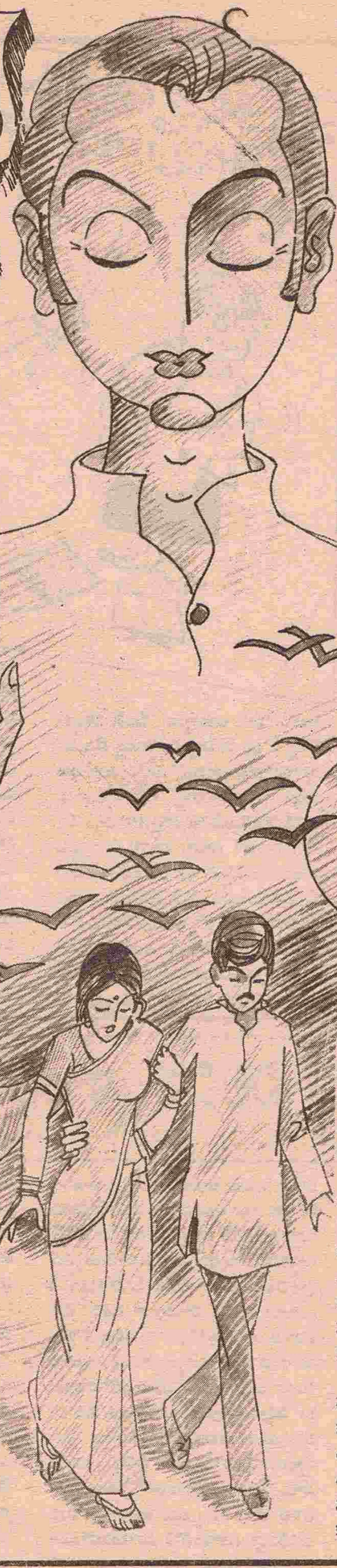

"ఏ వండోయ్... ఒక్కమారి లా రండి" లోపలినుండి మావిడ ఆరతి గొంతు వినిపించింది. ఆ గొంతులోని ఉద్వేగాన్ని తేలిగ్గా గుర్తుపట్టగలిగాను. సర్దుతున్న సూట్‌కేస్‌ని అలాగేవుంచి, రీడింగ్ రూంలోకి వెళ్ళాను.

ఆరతి చేతిలో ఓ కాగితం రెపరెపలాడుతోంది. చదవడానికెందుకో సందేహిస్తున్నట్లు ఆరతి మొఖం చూస్తే తెలిసిపోతోంది. ఏమిటి విషయం? అన్నాను ఆరతి చేతిలోని కాగితంలోకి ఓరగా చూస్తూ...

"ఇది మీ చెల్లి పావని రైటింగ్‌లా లేదూ!" అంది మావిడ.

పావని పేరు వినగానే నా మొఖం అతి మామూలుగా రంగుమారింది. "ఏది ఇలా చూడని" అంటూ ఆరతి చేతిలోని కాగితం అందుకున్నాను.అది పావని రైటింగే... జితేన్‌కి వ్రాసిన లేఖ అది. సీరియస్‌గా మొఖంపెట్టి ఆ లేఖని చించెయ్యబోయాను.

"అరె... చించుతారెందుకు— అందులో తమరిగురించి కూడా ఏదో రాసినట్టుంది" అప్పటికే సగం చదివిన ఆరతి నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ అంది.. అది వెక్కిరింతో హేళనో నాకర్థం కాలేదు.

ఎప్పటి వ్యవహారం అది! ఇరవై ఐదు సంవత్సరాలనాటిది. గడిచిన కాలం వెనక్కి తిరిగిరాదుగానీ— ఆనాటి సంఘటనలు అనుక్షణం వెన్నంటే వుంటాయి. తన మాట కాదంటామేమోనని పావని మమ్మల్ని ధిక్కరించి వెళ్ళిపోయింది. కానీ నేను అంత తేలిగ్గా పావనిని మర్చిపోగలిగానా! లేదు!!

"ఎందుకు రతి! మరచిన మనుషుల్ని, మమతల్ని మళ్ళీ గుర్తుచేసే ఈ ఉత్తరాల్ని చదవటం వింపేస్తేపోలా!" అన్నాను విరాగ్గా. నేను రైల్వేలో పనిచేసి ఈమధ్యనే రిటైర్ అయ్యాను. రైల్వేక్వార్టర్స్ ఖాళీ చేయాల్సిన అగత్యం ఏర్పడింది. సామాన్లు సర్దుతుంటే ఇదిగో ఈ వ్యవహారం మొదలైంది.

"ముప్ఫై సంవత్సరాలపాటుగా ఈ ఇంటితో పెంచుకున్న అనుబంధాన్ని తెంచుకోవటానికి మీరు ఎంతో బాధపడుతున్నారు. మనసు,.. మమత.. లేని ఈ ఇంటిని వదలటానికే మీకింత బాధగావుంటే మరి మీ పావని మిమ్మల్నందర్నీ వదిలి ఎలా వెళ్ళగలిగింది?" ఆర్గుమెంట్ లేవనెత్తింది ఆరతి.

ఎన్నిసార్లు పావని ప్రస్తావన మా మధ్య వచ్చినా... నేను తప్పించుకునేవాడిని. పావని జితేన్‌కి వ్రాసిన ఈ లేఖ బయటపడడంతో కథ మళ్ళీ మొదటికొచ్చింది...

ఇక తప్పదనిపించి పావని గురించి చెప్పేందుకు ఉద్యుక్తుడినయ్యాను. "ఇక్కడ ఇలా కాదు నాకు చెప్పాల్సింది. ఆ సిమెంట్ చప్టామీదకి వెళ్దాం పదండి!" ఆరతి బయటికి వెళ్తూ నాతో అంది.

చల్లని సాయంత్రం... వేపచెట్టు గాలి సుతారంగా మమ్మల్ని తాకుతోంది. నేను బాచాపట్టవేసుకుని చప్టామీద కూర్చుని చెట్టుకానుకొన్నాను. ఆరతి నా భుజంమీద తన చేతిని వేసి ఆ చేతిపైన తలని వాల్చి నా వెనుకగా కూర్చుంది. ఇద్దరం కల్సి పావని జితేన్‌కి వ్రాసిన ఆ లేఖ చదవటం ప్రారంభించాం.

***

నా జితేన్‌కి...

నిన్న నువ్వు నన్ను "ప్రేమిస్తున్నాను" అన్నప్పుడు ఎంత గర్వపడ్డానో తెలుసా... నన్ను కూడా మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించే వాళ్ళున్నారని తెలిసినప్పుడు ఆ వ్యక్తిపొందే ఆనందం మాటల్లో చెప్పటం నావల్ల కావటంలేదు. చిన్నప్పటి నుంచీ మా అక్కంటే మా నాన్నగారికి బాగా ఇష్టం. ఆమె పుట్టిన తర్వాతే మా నాన్నకి చాలా కలిసొచ్చిందంట. మిగిలిన ఇద్దరు చెల్లెళ్ళంటే అమ్మకి ఇష్టం. ఇక మిగిలింది త్రిశంకుస్వర్గంలా నేనే...

ఎందుకో చిన్నప్పట్నించి ఎక్కువకాలం ఒంటరిగానే గడిపాను. బెస్ట్ ఫ్రెండ్స్ అంటూ ఎవరూ లేరు. దానిక్కారణం వాళ్ళకు నేను అర్థమవలేదో లేక ఆ చొరవ నేనివ్వలేదో నాకే తెలియదు. నేను కాస్తో కూస్తో మనసువిప్పి మాట్లాడేది మా పెదనాన్నగారి అబ్బాయి హరితోనే. హరన్నయ్య ద్వారానే నువ్వు నాకు పరిచయమయ్యావ్. నాకు ట్యూషన్ చెప్పేందుకు హరన్నయ్యే నిన్ను కుదిర్చాడు. కానీ నీకు తెల్సా జితేన్! నీపట్ల నాలో విషం నూరిపోసింది హరన్నయ్యే. నానుండి నిన్ను దూరం చేస్తున్నాననుకున్నాడేకానీ అన్నయ్య చెప్పిన మాటలు నన్ను నీకు మరింత దగ్గర చేసాయి. నువ్వో పెద్ద రౌడీవని.. చదువుకున్న గూండావని... ఆడపిల్లల్ని ఏడిపిస్తావనీ చాలా జాగ్రత్తగా నీతో బిహేవ్ చేయాలని ఎన్నెన్నో నాకు చెప్పేవాడు. వాటినుండి నేను తేరుకునే లోపే నువ్వు నా మనసు దోచేశావు.

నేను అభిమానించినవన్నీ నాకు దూరం చేస్తూ వచ్చారు మా అమ్మనాన్న. నా చిన్నప్పుడు ఓ కుక్కపిల్లని చేరదీశాను. దాన్ని ఒళ్ళోకి తీసుకుని ఆడిస్తూ నా ఒంటరితనాన్ని మరచిపోయేదాన్ని. ఫోర్త్‌క్లాస్‌లో నేను సెకండ్ ర్యాంక్‌కి తగ్గటానికి ఆ కుక్కపిల్లతో ఆటలే కారణమనే వంకతో మా నాన్న దాన్ని ఓ రాత్రి ఊరుచివర వదలి వచ్చేశారు. నేను కాస్త మనసువిప్పి మాట్లాడే నా బాల్యస్నేహితురాలు జయని కూడా మా ఇంటికి రానిచ్చేవారు కాదు వేరే కులం అనే వంకతో. అలా ఎన్నో ఉదాహరణలు... ఈ నా పద్దెనిమిది సంవత్సరాల కాలంలో. ఎంతమంది దూరమైనానేను భరించగలను. బాధని నాలోనే అదిమిపెట్టాను కానీ జితేన్... నిన్ను మాత్రం నేను వదులుకోలేను. ఒకవేళ నిన్ను వదులుకోవలసి వస్తే భరించగలిగే శక్తి నీలా నాకులేదు. అందుకే ఎవరినీ ఏం చేయలేని నేను నన్ను నేనే చంపుకుంటాను. జితేన్ నాకు నువ్వు కావాలి. కేవలం నువ్వే.. నేను ప్రతిరోజు ప్రార్థించే సరస్వతి మీద ఆనవేసి చెప్తున్నాను నువ్వులేకుండా నేను బతకలేను. నాకిప్పుడో పాట గుర్తుకొస్తోంది జితేన్.

'అబ్ మై తుమ్హారా హు.. ఔర్ బస్ తుమ్హారా మర్ జావు భీ తో జుదా హమ్ న హోంగే...'

నాకెందుకో భయంగావుంది జితేన్. నువ్వు మా ఇంటికొచ్చి వెళ్ళగానే నీ గురించి అనవసరమైన ఆర్గుమెంట్స్ బైలుదేరతాయి. నీమీద మా అమ్మానాన్నల అభిప్రాయం ఏమిటి అన్నది నాకింతవరకు అర్థం కాలేదు. మా అమ్మా నాన్న మనస్తత్వాన్ని అర్థం చేసుకోవటానికి నాకే 18 సంవత్సరాలు పట్టింది. ఇంకా పూర్తిగా అర్థం కాలేదేమో కూడా!

నువ్వు వాళ్ళతో రెండు మాటలు మాట్లాడితే 'ఎక్కువ వాగుతున్నా'డనుకుంటారు. ఒక్కమాటే మాట్లాడితే 'పెద్దఫోజు' అనుకుంటారు. వాళ్ళకి తగ్గట్టుగా ఒకటిన్నర మాట్లాడటం నువ్వు ఎప్పుడు నేర్చుకోగలవ్... పై విషయం నీ మాటలకే వర్తించదు. నీ ప్రతి కదలికకీ కూడా. అమ్మా నాన్నల మనస్తత్వం ఇదైతే... హరి అన్నయ్య నీకు పేరుకు ఫ్రెండేగానీ డెడ్ ఎగనెస్ట్.. అన్నయ్య అండ చూసుకునైనా అమ్మా నాన్న మన పెళ్ళికి అంగీకరించరు. జితేన్ ప్లీజ్ నన్ను పంజరంలోంచి తీసుకెళ్ళిపోవూ— అన్నయ్య చెప్పినట్టుగా నువ్వు నాకు ద్రోహం చేయవు కదూ! చెప్పు... చేయవు కదూ!

కేవలం
నీ
పావని

***

"ఆ తర్వాతేం జరిగింది" ఈ లోకంలోకి వస్తూ ఆత్రంగా అడిగింది ఆరతి.

"పావని...ఓరోజు రాత్రి మాకెవ్వరికీ చెప్పకుండా జితేన్‌తో వెళ్ళిపోయింది".

"మరైతే ఈ లెటర్ మీ దగ్గరికెలా వచ్చింది?" తన 'లా' బుద్ధిని బైటపెట్టింది ఆరతి.

"పావని, జితేన్ నా ముందుమండే వెళ్ళారు కాబట్టి".... ట్రాన్స్‌లోకి వెళ్తూ చెప్పాను.

"ఆరోజు రాత్రి బైట మంచు బాగా కురుస్తోంది. పదకొండు గంటలప్పుడు మంచమెక్కి పడుకొన్నాను. మంచి నిద్రలో వుండగా తలుపుకొట్టిన చప్పుడైతే లేచి తీసాను. ఎదురుగా పావనీ, జితేన్ నిలబడి వున్నారు. ఒక్కసారి ఖంగుతిన్నాను.

జితేన్ ఈ లేఖ నా ముఖాన కొట్టి అన్నాడు "హరి... స్నేహితుడికి వుండాల్సిన లక్షణాలు నీలో ఏమాత్రం లేవు— ప్రేమికుడికి వుండాల్సిన అన్ని అర్హతలూ నాలో పుష్కలంగావున్నాయి. నన్ను నీ చెల్లి ప్రేమించకూడదని నువ్వు చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ బెడిసికొట్టాయి.

గూండాని, రౌడీని కావచ్చుగాక, గతంలో అమ్మాయిలతో తిరగొచ్చుగాక.. అయినా నాకు మనస్సుంటుందని పావని గ్రహించింది. పావనిని నాకు దూరం చేయాలని నువ్వుచేసిన ప్రయత్నాలే మమ్మల్ని దగ్గరకు చేసాయి. నీ కుటిల బుద్ధిని పావని ఈ లేఖలో నాకు వ్రాసింది. ధైర్యంవుంటే చదువు. ఇక ఈ జన్మలో మేం నీ ముఖం చూసే ప్రశ్నే లేదు., అంటూ పావనిని పొదివిపట్టుకుని జితేన్ వెళ్ళిపోయాడు" ఆ ఉత్తరం ఆసాంతం నేనిదివరకే చదివేసాను. కాబట్టి ప్రత్యేకించి చదవాల్సిన అవసరం లేకపోయింది. వాళ్ళు దూరమయ్యేవరకు చూసి ఇక నేను పడుకున్నాను.

"మీ చెల్లి జితేన్‌తో అలా వెళ్ళిపోతుంటే ఆపకుండా చూస్తూ ఊరుకున్నారా? అసలు మీకెలా నిద్రపట్టింది" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది ఆరతి.

"ఆరతి నీకు అసలు విషయం చెప్తాను విను. పావని చిన్నతనంనుండి ఒంటరితనం ఫీలవుతోంది— జితేన్ కూడా అదే పరిస్థితిలో ఉన్నాడు. వాడు మగాడు కాబట్టి ఆ ఒంటరితనాన్ని దూరం చేసుకోడానికి రౌడీయిజాన్ని ఆశ్రయించాడు. వాడిని సరైన మార్గంలో పెట్టాలంటే వాడి మనస్సుని మార్చాలి. అందుకే పావనికి ట్యూషన్ కుదిరించాను. వీళ్ళు అతి సహజంగా దగ్గరౌతారని నాకు తెల్సు. వెయ్యి కళ్ళతో వీళ్ళని కనిపెడుతూనే వున్నా. పావని జితేన్‌ల వల్ల నాకిబ్బంది కలగలేదు. కానీ వాళ్ళ పెద్దలవల్ల వచ్చింది చిక్కంతా. ప్రేమలు గీమలు వాళ్ళు హర్షించరు. పిల్లల్ని పెంచడం చేతకానివాళ్ళు పెద్ద బడాయి ఫోజు కొడుతుంటారు. ఇది గ్రహించాను. వీళ్ళని కలపాలంటే నాకింకో మార్గం దొరకలేదు. ద్వేషంనుంచి పుట్టే ప్రేమ మామూలు ప్రేమకంటే చాలా బలంగా వుంటుంది. అందుకే పావనిలో జితేన్‌పట్ల ద్వేషాన్ని నింపుతూ వచ్చాను. నేను చెప్పినదాంట్లో సగం అతిశయోక్తులూ వున్నాయి. చివరికి వాళ్ళిద్దరికి నేనో విలన్‌లా మిగిలాను. తల్లిదండ్రుల కంటే నామీదే వాళ్ళకి పీకలదాకా కోపం ఉంది. నా అసమర్థతను ఎత్తిచూపాలనే ఆరాటంలో వాళ్ళు చివరిగా నాకే కనిపించి వెళ్ళారు. పావని ప్రస్తుతం త్రివేండ్రంలో చక్కగా కాపురం చేస్తోంది. రౌడీగా మారతాడనుకున్న జితేన్ అక్కడ యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్... వాళ్ళకో 20 సం.ల అమ్మాయి. వాళ్ళ గురించి నాకన్నీ తెలుసు ఆరతీ. కానీ వాళ్ళకి తెలియనిదల్లా ఒక్క నా మనస్సే..." కనురెప్పలు భారంగా మూసుకోవటంలో కళ్ళలో నిండిన నీళ్ళు బుగ్గలమీదుగా జారాయి. సాయం సంధ్య వెళ్ళిపోయి చీకటి కమ్ముకొస్తోంది.

"మీ చెల్లి అర్థం చేసుకోలేని మనస్సుని నేను అర్థం చేసుకోగలిగాను. ప్లీజ్! ఎందుకు బాధపడతారు ఊర్కోండి" ఆర్తిగా అంది ఆరతి నన్ను అనునయిస్తూ...

మబ్బుల మాటునుండి హడావిడిగా బైటకొచ్చాడు పున్నమి చంద్రుడు.

బాక్టీరియా నుండి ప్లాస్టిక్

మామూలుగా తయారుచేసే 'ప్లాస్టిక్'కు భిన్నంగా ప్రకృతిసిద్ధంగా లభించే 'ప్లాస్టిక్'ను మనం వినియోగించే సమయం అతి సమీపంలోనే ఉంది. బాక్టీరియా ఉత్పత్తిచేసే ప్లాస్టిక్‌ను మనం అతిసమీపంలోనే వినియోగించబోతున్నాం.

బాక్టీరియా భద్రపరచుకున్న ఆహారాన్ని ప్రకృతి సిద్ధమైన ప్లాస్టిక్ (బయో పాలిమర్స్)గా రూపొందించవచ్చని ఇటీవల పరిశోధకులు కనుగొన్నారు. యు.ఎస్, జపాన్, జర్మనీ దేశాలకు చెందిన పరిశోధకులు విభిన్నమైన రీతిలో బాక్టీరియల్ ప్లాస్టిక్స్‌ను కనుగొన్నారు.

మస్సాచుసెట్స్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన పరిశోధకుల బృందం ఇటీవల బాక్టీరియాలో 75శాతంబరువుగల ప్లాస్టిక్ ఉండటాన్ని గమనించింది.

ఇదిలావుంటే జపాన్‌కు చెందిన శాస్త్రవేత్తలు ప్లాస్టిక్ జీన్స్‌ను మైక్రో ఆర్గానిజమ్స్‌గా మార్చి బయోపాలిమర్స్‌ను ఉత్పత్తి చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. కాగా, బాక్టీరియా నుంచి ప్లాస్టిక్ ఉత్పత్తిచేసే పద్ధతి చాలా వ్యయంతో కూడుకున్నదని, అయితే ఈ తరహా ప్లాస్టిక్ వల్ల అనేక ఉపయోగాలున్నాయని శాస్త్రవేత్తలు చెబుతున్నారు. నిజానికి 1925వ సంవత్సరంలోనే బాక్టీరియా నుంచి ప్లాస్టిక్‌ను ఉత్పత్తి చేయవచ్చని పరిశోధకులు గమనించినప్పటికీ, 1989లో మాత్రం ఈ ప్రయోగాలకు జేమ్స్ మెడిసన్ విశ్వవిద్యాలయం (యు.ఎస్)కు చెందిన జీవకణ శాస్త్రజ్ఞుడు డగ్లస్ డెన్నీస్ తన ప్రయోగాల ద్వారా ఈ పద్ధతికి ఒక రూపకల్పన చేశాడు. ఈ డెన్నీస్ భూసారానికి చెందిన బాక్టీరియాకు నైట్రోజన్ సరఫరా చేయకుండా కృశింపచేసినప్పుడు, అతితక్కువ మోతాదులో బాక్టీరియా 'ప్లాస్టిక్' కణాలను ఉత్పత్తి చేయడం గమనించాడు. ఎప్పుడైతే నైట్రోజన్ సరఫరా చేయడాన్ని వృద్ధి చేశాడో, వెంటనే బాక్టీరియాలో ఉండే ప్లాస్టిక్ కణాలు బాక్టీరియాకు ఆహారంగా మారిపోవడాన్ని ఆయన గమనించాడు.

— దాసరి దుర్గాప్రసాద్